

Iedereen mee in de boot van het M-decreet. Top tien van bekommernissen.

Praktijkgericht wetenschappelijk onderzoek 2015-2016:

School etnografisch onderzoek naar (re)acties van schoolteams op nieuwe maatregelen voor kinderen met specifieke onderwijsbehoeften.

Marijke De Smet, Saar Callens en Linda Naert

Deze 10 bekommernissen zijn het resultaat van de eerste fase van het onderzoek: 'meet&greet' met de 3x 15 informanten uit het onderzoek.

Achter elke bekommernis schuilt een verlangen naar kwaliteitsvol onderwijs voor elk kind en de oproep om iedereen mee te krijgen in die 'inclusieve' boot.

1. Schriftelijke rapportering van lopende zorgtrajecten.

Een zorgcoördinator zoekend naar de juiste taal en terminologie om het zorgdossier bij te houden: 'Wat is de onderwijsbehoefte van het kind en daaraan gekoppeld de redelijke aanpassing?'

We doen al heel veel maar hoe kunnen we dit nu borgen zodat we als team ons zorgbeleid kunnen verantwoorden en motiveren.
-Zorgcoördinator-

We moeten alert blijven dat we een correcte weergave kunnen maken van welk traject we met het kind doorlopen hebben in de verschillende fases.
- Intern begeleider-

2. Ondersteunende en constructieve samenwerking met ouders bij het zoeken naar redelijke aanpassingen.

De grootste verandering zit in de zorg voor de ouders door tijdig en volledig te willen communiceren over de specifieke leerinhoud die verdieping nodig heeft.
-Zorgcoördinator-

Ouders zitten met veel vragen en onzekerheden over de nieuwe regelgeving. Heeft mijn kind nu nog recht op GON-uren? 'Wat moeten we doen om het CLB te overtuigen tot een overstap naar type basisaanbod?'

3. De nodige afstemming tussen leerkrachten en paramedici.

Iedereen moet mee in die klasboot, maar hoe krijgen we alles gedeeld en op elkaar afgestemd?
-Klasleerkracht-

In de vorige school was A. wel welkom, maar de ondersteuners niet. Zij mochten niet in de klas komen, dat zijn 'pottenkijkers', geeft extra werk, is een last, leerkrachten kunnen zichzelf niet zijn, dat verstoort de andere kinderen want ze zitten dan lawaai te maken en het kind komt dan niet naar hen.
-Ouder-

4. De toekomstige rol van CLB-medewerkers op school.

Wie beslist over het getuigschrift en (her)oriëntering en op basis waarvan? Wie coacht, wie verbindt, wie ondersteunt wie?
-Zorgcoördinator-

Ik vrees dat we in een moeilijker positie komen, meer de boeman gaan zijn. De begeleidende rol komt in het gedrang en heit over naar het controlerende.
-CLB-medewerker-

5. Leerlingen met gedragsproblemen: wat is de geschikte aanpak en de evolutie qua instroom.

We zien best af van de opvatting dat het M-decreet er is voor moeilijke kinderen.
-Zorgleerkracht-

Veel leerkrachten stellen als eerste vraag: 'hij gaat toch niet te moeilijk doen, hij gaat toch niet lastig zijn' en als dat wegvalt komt dan pas de vraag 'hoe gaan we dat kind nu maximaal tot zijn ontwikkeling brengen'
-Paramedicus-

Gedragsproblemen wegen het meest door in de zorg op school. Ik vind dat wij daar te weinig achtergrondkennis over hebben. Iedereen heeft daar nu een beetje zijn aanpak voor.
-Zorgcoördinator-

6. Het adequaat organiseren van differentiatie.

We zouden groepen moeten organiseren waarin kinderen doelen kunnen behalen op hun niveau en tempo. We zien er nu van af omdat ze allemaal mee moeten naar de eindmeet.
-Zorgleerkracht-

De ene moet een werkje mee krijgen, de andere op voorhand instuderen, voor de ene moet je op dit letter voor wiskunde,... je moet het wel nog kunnen bolwerken.
-Klasleerkracht-

De cognitieve ontwikkeling van een leerling moet prioritair blijven, er mag geen gedoog beleid zijn.
-Paramedicus-

Soms kreeg ik het gevoel dat ik niet zo slim was, want bij juf x zaten de kindjes met problemen.
-Leerling met specifieke onderwijsbehoeften-

7. Dispenseren bij curriculumdifferentiatie.

Als je begint dingen weg te laten, dan pak je de volgende stap eigenlijk een beetje af.
-GON-begeleider-

Als je als leerkracht zeker zou weten dat je veel minder mag bereiken met die kinderen, dan zou dat al een grote druk wegnemen en dan kun je misschien het onderwijs wat anders inrichten.
-Klasleerkracht-

Hoever kan je gaan in de uitbreiding van zorg?
-Zorgcoördinator-

8. De deskundigheid en het doorzettingsvermogen van leerkrachten.

Zal de lerarenopleiding mee veranderen?
-Zorgcoördinator-

Hoe kunnen we als school een goede aanvangsbegeleiding bieden voor beginnende leraren?
-Directie-

Een leerkracht vraagt zich luidop af: 'Ben ik goed bezig... is wat ik doe toereikend?'

We zullen als schoolteam onze sterktes én onze grenzen moeten kennen. Ook als ouders er anders over denken, zullen we moeten kunnen motiveren en uitleggen wat we (niet) doen en waarom.
-Zorgcoördinator-

9. De inclusiegedachte vanuit een breed maatschappelijk perspectief en de school als mini-samenleving.

Er is nog een grote kloof tussen onderwijs en gezondheidszorg. We mogen dan wel een inclusieve school zijn, maar de maatschappij moet ook mee veranderen en op maatschappelijk vlak is nog heel veel werk.
-Directie-

In de kleuterschool hebben we gans de tijd moeten opboksen en ons verantwoorden waarom we onze dochter in het gewoon onderwijs wilden houden. Je voelt dat dat ze er niet achter staan, niet verstaan. Ze bekijken u als een moeder die nog niet aanvaard heeft dat ze een kind heeft dat gehandicapt is.
-Ouder-

10. Het professionele zelfverstaan en de jobtevredenheid van leerkrachten.

We zien te weinig van het resultaat van ons werk.
-Klasleerkracht-

Het is deprimerend om te voelen dat ik alles gegeven heb, maar het nog altijd niet genoeg is. Ik zou eigenlijk meer willen bezig zijn met het zorgbeleid op schoolniveau, maar ik heb maar twee handen en ik kan niet altijd die kinderen eens apart nemen.
-Zorgcoördinator-